

SUPERTAJNÉ LETADLO USA TR-3B

ODHALENO! Ne každé UFO je mimozemské...

(VIDEO)

- CZ24 News | 20. září 2023

O tajném americkém leteckém programu Aurora jsem již kdysi psala a o tajemném „antigravitačním“ vzdušném „plavidle“ také. Ale v očekávání dalších událostí, bude dobré si informace o TR-3B zopakovat. Protože možná se brzy dočkáme další operace pod falešnou vlajkou nyní by molo jít o mimozemskou invazi. Tak tedy, co je vlastně známo o supertajném americkém letadle TR3B Aurora?

TR-3B má kódové označení Astra. První operační let taktického průzkumného letadla TR-3B byl již na počátku 90. let. Úřad pro letectví a kosmonautiku vyvinut v rámci tajného programu Top Secret, Aurora Program zcela novou letadlovou platformu trojúhelníkového tvaru s jaderným pohonem. Vyvinuta byla s SDI a z peněz z černého rozpočtu CIA a NSA. Nejméně 3 z více než miliardových TR-3B létaly již do roku 1994. Program Aurora je tím vůbec nejutajovanějším vývojovým programem v letectví, který na světě existuje. TR-3B je to naprosto nejexotičtější vzdušné plavidlo vyvinuté v rámci tajného programu Aurora. Je financována a provozně pověřena Národním průzkumným úřadem, NSA a CIA. Létající trojúhelníkové plavidlo TR-3B není žádná konspirace ani sci-fi fikce a bylo postaveno pomocí technologie dostupné již v polovině 80. let minulého století. Ne každé na obloze [spatřené UFO](#) musí být jmimozemského původu..

A ani TR-3B není tak nevinné jak by se zdálo u průzkumného letadla..

Vnější povlak vozidel TR-3B reaguje na elektrickou radarovou stimulaci a může změnit svoji odrazivost, pohltivost paprsku radaru a nebo barvu. Tento polymerový plášť, pokud je použit ve spojení s elektronickými protiopatřeními TR-3B a ECCM, může třeba způsobit i to, že vzdušné plavidlo bude vypadat jako malé letadlo nebo létající válec - nebo dokonce může natolik oklamat radarové přijímače, aby falešně detekovaly různá jiná letadla, nebo třeba žádná letadla, nebo několik letadel na různých místech zároveň. Kruhový urychlovací prstenec naplněný rtutí vytvářející plazmu nazývaný Magnetic Field Disrupter obklopuje otočný prostor pro posádku a je to daleko před jakoukoli dosud představitelnou technologií.

Laboratoře Sandie a Livermore vyvinuly TR-3B technologii zpětného inženýrství MFD. Vláda USA udělá vše pro ochranu a utajení této technologie. Funguje to zhruba takto: plazma na bázi rtuti je natlakováno na 250 000 atmosfér při teplotě 150 stupňů Kelvina a urychlena na 50 000 otáček za minutu, aby se tím vytvořilo supravodivé plazma s výsledným efektem narušení gravitace. MFD generuje takové magnetické vírové pole, které narušuje nebo spíše neutralizuje účinky gravitace na hmotu v jeho blízkosti, a to až o 89 procent. Nechápejte to tedy nějak špatně. To není princip antigravitace. Antigravitace naopak poskytuje odpudivou sílu, kterou pak lze využít k pohonu. MFD vytváří něco jiného, způsobuje narušení působení zemského gravitačního pole na hmotu v kruhovém urychlovači. Hmotnost kruhového urychlovače a veškerá hmota v urychlovači, jako je pouzdro posádky, avionika, systémy MFD, paliva, environmentální systémy posádky a jaderný reaktor, jsou sníženy až o 89 %. To má samozřejmě za následek to, že je letadlo extrémně lehké a proto je

schopné překonat a vymanévrovat jakékoli dosud vyrobené vzdušné plavidlo – samozřejmě kromě těch UFO, které jsme nepostavili my sami..

TR-3B je tajná průzkumná letecká platforma operující ve vysokých nadmořských výškách s neomezeným časem vznášení. Jakmile se to tam jednou rychle dostane, tak již není potřeba moc výkonu pohonu k udržení stálé výšky. U Groom Lake se šeptaly zvěsti o jakémisi novém prvku, který údajně působí jako katalyzátor plazmy. S hmotností vozidla sníženou o 89 % pak může toto vzdušné plavidlo létat rychlostí až 9 Mach, a to vertikálně nebo horizontálně. Mé zdroje říkají, že výkon stroje je omezen pouze na míru stresu, kterou ještě vůbec mohou lidští piloti vydržet. Což je ale přitom opravdu hodně, vezmeme-li v úvahu to, že spolu s 89% snížením hmotnosti jsou síly G také sníženy o 89%.

Pohon TR-3B pak zajišťují 3 multimódové trysky namontované v každém spodním rohu trojúhelníkového trupu letounu. TR-3B je letadlo letící rychlostí menší než Mach 9, alespoň dokud nedosáhne výšek nad 120 000 stop – pak bůh ví, jak rychle to dokáže letět! 3 vícemódové raketové motory namontované pod každým rohem plavidla využívají jako pohonnou látku vodík nebo metan a kyslík. V raketovém systému kapalný kyslík/vodík tvoří 85 % hmoty pohonné látky kyslík. Jaderný tepelný raketový motor používá vodíkový pohon, doplněný kyslíkem pro další tah. Reaktor ohřívá kapalný vodík a vstřikuje kapalný kyslík do nadzvukové trysky, takže vodík současně hoří v přídavném spalování kapalného kyslíku. Multimódový pohonný systém může; pracovat v atmosféře s tahem zajišťovaným jaderným reaktorem, v horních vrstvách atmosféry s vodíkovým pohonem a na oběžné dráze pak s kombinovaným vodíkovo/kyslíkovým pohonem.

Musíte mít stále na paměti, že tyto 3 raketové motory musí při letu pohánět pouze 11 procent hmotnosti přísně tajného letounu TR-3B. Motory do něj údajně vyrábí Rockwell. Mnoho pozorování trojúhelníkových UFO tedy nejsou mimozemská plavidla, ale přísně tajné TR-3B. NSA, NRO, CIA a USAF hrály doslova skořápky s leteckou nomenklaturou – vytvořily letoun TR-3, upravený později na varianty TR-3A, TR-3B a Teir 2, 3 a 4 s příponami jako Plus nebo Minus, což bylo přidáno jen k dalšímu záměrnému zmatení skutečnosti, protože každé z těchto označení je pokřdē zcela jiné letadlo a ne pořád stejné vzdušné plavidlo. TR-3B se od TR-3A liší stejně tak podstatně jako se liší třeba banán od hroznu. Některá z letadel jsou pilotovaná lidmi a jiná jsou bez posádky.

TR-3B nad Kanadou

Vše se stálo ještě více zjevné v Belgii, kde po častém pozorování létajících světél a následujícím neúspěšném pokusu zachytit UFO přímo ve vzduchu, tak se v jednu chvíli belgické letectvo, dychtivé identifikovat původ těchto jevů, rozhodlo vyslat tajně dvě stíhačky F16 za podmínky, že vizuální pozorování na zemi by ještě potvrdila místní policie a navíc i detekce radarem. Jedním z důsledků takového rozhodnutí bylo to, že dne 31. března 1990 v 00:05 byly dvě F16 tajně vyslány z letecké základny Beauvechain a navedeny radarem ke kontaktu.

Té noci bylo provedeno ještě celkem 9 dalších pokusů o kontakt. Při šesti příležitostech pak piloti provedli pozorování se svým vzdušným záchytným radarem. Zjištěné vzdálenosti se pohybovaly mezi 5 a 8 NM. Při všech příležitostech k pozorování cíle objekty velmi rychle měnily rychlost a výšku a po 10 až 60 sekundách došlo vždy ke zmizení. Rychlosti se pohybovaly mezi 150 a 1010 uzly. Při třech příležitostech obě F16 zaregistrovaly současně zablokování se stejnými parametry. Obě F16 letěly přibližně 2 NM od sebe. Kvůli nočním podmínkám nemohl žádný z pilotů F16 navázat žádný vizuální kontakt.

[ZDROJ](#)

Překlad: Myšpule/myspulesvet.org